

"เบญจศีล เบญจกรรม เบญจธรรม ?

นำเสนอเมื่อ : 3 พ.ย. 2552

เบญจศีล เบญจกรรม เบญจธรรม ”

ยอสิบนิ้วประนมก้มเหนือเศียร
ทั้งรูปเทียนเช่นไหวมาลัยหอม
ตั้งจิตมั่นศรัทธาพรหม
อัญเชิญ**ศีลทั้งห้า**ระดับจิต
พรหมหอมนำทำตนเป็นคนดี

ศีลข้อหนึ่ง ฆ่าห้ามฆ่าสัตว์
อย่าผูกมัดความชั่วร้ายมาใส่หัว
ก่อนคิดทำเตือนใจให้เกรงกลัว
เป็นกรรมชั่วติดตัวไปให้มีดม
จะส่งผลเจ็บไขโรครายทั่ว
อายุสั้นหมองไหมทำร้ายตน
ตองทุกขทวนเวรกรรมนั้นตามทัน

ขอให้มีดวงจิตคิดเมตตา
เอื้ออาทรทุกทุกสัตว์อัศจรรย์
อทินนาขอสอง ครอบพิณิจ
ลักขโมยของใครทำลายตน

ไหนหมอนำสัมมาอาชีพะ
ทำงานดีหน้าที่เด่นเช่นที่เคย

หากผิดศีลอทินนาจะส่งผล
ให้ยากจนไร้สุขทุกขหมองหมอง
จะคิดทำควรใครคอยไตรตรอง
อันกาเมขอสาม ทรามสวาท

เพื่อเก็บออม ศรัทธา บารมี
ให้สถิตพำนักเป็นศักดิ์ศรี
ขอให้มีเคียงคู่อยู่กับตัว

ทั้งมีดมัวตัวตกต่ำกรรมส่งผล

กรุณาเป็นคุณอย่าหุนหัน
ใหญ่งมั้นเมตตาการุณคุณ
ก่อนทำคิดรื้อร่อยาฉอฉล
ทั้งจีปัลนั้นไม่ดีอย่ามีเลย
เป็นสัจจะสุจริตคิดเปิดเผย
อย่าอยู่เฉยทำหน้าที่มีเงินทอง

ขอให้ครองสุจริตอย่าคิดทำ

หากผิดพลาดผิวเมียใครใจถล่ำ
 ตกเป็นชู้ปล่อยจิตใจใฝ่กระทำ
 เมื่อหลงผิดกาเมเล่ห์สวาท
 ครอบครัแตกอาเพศเวทนา
 หากขอสามงามเด่นเป็นสง่า
 ครอบครัดีมีสุขลูกหลานเรา
ถึงขอสี่มีศีล ไม่มุสา
 ไม่ไปปดมดเท็จเป็นสัจจา
 เอื้อนเอ่ยมาคราใดไม่เปลี่ยนแปลง
 เมื่อขอสี่สิ้นไปไรศักดิ์ศรี
 ถูกใส่ความเคืองขัดหวาดระแวง
 ต้องเป็นคนมีศีลและมีสัตย์
 เมื่อยามตรัสสิ่งใดใครเกรงขาม
 ถอยวจีมีวาจาสง่างาม
ศีลขอหา สุราเมระยะ
 ทั้งยาเคยาบาและยาอี
 ตกเป็นทาสขาดสติมีแต่โง่
 ทั้งพอมโซเสื่อมโทรมถูกข่มเหง
 ต้องอ่อนแอหมองหม่นไรคนเกรง
 เป็นคนดีมีสมองครองสติ
 เว้นเหลายาคราใดได้บายบิน
เบญจศีล ที่ประมาลจนถวนครบ
 ถึงตอจนจบเบญจกรรมติดตามหา
เบญจธรรม ครองสติมีปัญญา
 อานิสงส์ที่รักษาศีลหาไว้
 มีขอรหนึ่งชีพจะอยู่คนดี
 ขอที่สามได้คูดีไพร่หาย
 ขอที่สี่ปากเป็นเอกเลขเป็นโท
 ขอที่ห้ามีปัญญาเหมือนมีทรัพย์
ศีลทั้งหา ขาดไปไหระวัง
 ต้องตกต่ำเป็นทุกข์สุขร้างลา
 ต้องพินาศขาดคุณเสนาหา
 ถูกพาลพาปองร้ายทำลายเอา
 วิชาสนาคูครองไม่หมองเงา
 ไม่มัวเมาสุขสวัสดิ์วัฒนา
 เอ่ยวาจากับใครไม่กังขา
 ผู้คนมีแต่เหยียบย่ำทำแสง
 ถอยแสดงอะไรก็ไรความ
 จะพูดปรามใครใครยอมได้ดี
 จงคิดละลดเลิกไปไกลวิถี
 สิ่งเหล่านี้มอมเมาเผาตัวเอง
 ถูกคนเบ่งทับถมจมติดดิน
 สมาธิ ปัญญาพาผูกพัน
 สลัดสิ้นของเนาทั้งเหลายา
 จงรักษาเอาไว้จะได้ดี
 ย่อมสงให้ไรทุกข์เป็นสุขศรี
 ขอสองมีพัศถานวิมานโต
 คนทั้งหลายหลงรักเป็นอุกโข
 ใครโมโหก็หายเมื่อได้ฟัง
 ผู้คนรับนับถือมีอูจมั่ง
 ออย่าผิดพลั้งรักษาไว้ได้สุขเอย